

Briselē, 2017. gada 5. decembrī
(OR. en)

15429/17

FISC 345
ECOFIN 1088

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Datums: 2017. gada 5. decembris

Saņēmējs: delegācijas

Temats: ES saraksts ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas

- Padomes secinājumi (pieņemti 05.12.2017.)

Padome 2017. gada 5. decembra sanāksmē pieņēma pielikumā izklāstītos Padomes secinājumus par ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas.

PADOMES SECINĀJUMI

par ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas (*)

(*) Padome vienojās par to, ka šos secinājumus informatīvā nolūkā publicēs *Oficiālajā Vēstnesī*.

Padome:

1. ATGĀDINA Padomes 2016. gada 25. maija secinājumus par ārējo stratēģiju nodokļu uzlikšanai un pasākumiem pret nodokļu nolīgumu ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši minēto secinājumu 6.–10. punktu, un Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumus par kritērijiem un procesu, kuru rezultātā izveido ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas;
2. UZSVĒR, cik svarīgi ir globāli popularizēt kritērijus par nodokļu pārredzamību, taisnīgu nodokļu politiku un *BEPS* apkarošanas standartu īstenošanu ("Kritēriji"); minētos kritērijus apstiprināja ar Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumiem, un tie ir izklāstīti šā dokumenta V pielikumā un papildus precizēti VI un VII pielikumā;
3. NOVĒRTĒ darbu, kas paveikts Pasaules forumā par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā, ESAO Iekļaujošajā satvarā nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas (*BEPS*) apkarošanai un Kaitējošas nodokļu prakses jautājumu forumā;
4. ATZINĪGI VĒRTĒ darbu, ko, koordinējot darbības ar Augsta līmeņa darba grupu nodokļu jautājumos ("Augsta līmeņa darba grupu"), ir veikusi Rīcības kodeksa jautājumu grupa uzņēmējdarbības nodokļu jautājumos ("Rīcības kodeksa jautājumu grupa"), atlasot attiecīgās jurisdikcijas un analizējot un izvērtējot faktus, kas attiecas uz šo jurisdikciju tiesību aktiem un politiku nodokļu jomā saistībā ar Kritērijiem;
5. ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka vairums šo jurisdikciju ir izvēlējušās piedalīties šajā procesā un dialogā un ir aktīvi darbojušās vai sākušas aktīvi darboties, lai atrisinātu problēmas, ko Rīcības kodeksa jautājumu grupa ir konstatējusi tādās jomās kā nodokļu pārredzamība, taisnīga nodokļu politika un *BEPS* apkarošanas standartu īstenošana;

6. tomēr ATZĪMĒ, ka vairākas jurisdikcijas nav veikušas nekādus nopietnus pasākumus, lai efektīvi novērstu trūkumus, un tās neiesaistās jēgpilnā dialogā, kura pamatā ir Kritēriji un kura rezultātā šādas saistības varētu rasties;
7. IR PĀRLIECINĀTA, ka šādā gadījumā šo jurisdikciju tiesību akti, politika un administratīvā prakse nodokļu jomā rada vai var radīt nodokļu ieņēmumu zaudējumus dalībvalstīs un ka tāpēc šādas jurisdikcijas būtu stingri jānudina veikt izmaiņas, kas nepieciešamas, lai šo situāciju uzlabotu;
8. VĒLREIZ NORĀDA, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt efektīvus aizsardzības mehānismus, lai cīnītos pret dalībvalstu nodokļu bāzes samazināšanu, ko izraisa krāpšana nodokļu jomā, nodokļu nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas;
9. attiecīgi APSTIPRINA I pielikumā izklāstīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, un APLIECINA, ka šajā sarakstā jurisdikcijas paliks tik ilgi, kamēr tās neizpildīs Kritērijus, piemēram, neizpildīs ieteikumus par pasākumiem, kas jāveic, lai tiktu svītrotas no saraksta;
10. UZSKATA PAR ATBILSTOŠU TO, ka Rīcības kodeksa jautājumu grupa iesaistās diskusijās ar sarakstā iekļautajām jurisdikcijām, lai vienotos par pasākumiem, kurus no jurisdikcijām sagaida, lai tās varētu svītrot no saraksta, un pārraudzītu šos pasākumus, un MUDINA šīs jurisdikcijas ātri veikt darbības, kas nepieciešamas, lai izpildītu Kritērijus;

11. AR GANDARĪJUMU ATZĪMĒ – lai gan dažu jurisdikciju tiesību akti, politika un administratīvā prakse nodokļu jomā raisa bažas tādās jomās kā nodokļu pārredzamība, taisnīga nodokļu politika un *BEPS* apkaršanas standartu īstenošana, vairākas no šīm jurisdikcijām tomēr ir augstā politiskā līmenī nopietni apņēmušās veikt vajadzīgos pasākumus, lai līdz apstiprinātajiem termiņiem atrisinātu atlikušās problēmas, un tāpēc šobrīd tās nebūtu jāiekļauj tādu jurisdikciju sarakstā, kas nesadarbojas. Rīcības kodeksa jautājumu grupai būtu jāturpina risināt dialogu un pārraudzīt to saistību faktisko īstenošanu, kuras šīs jurisdikcijas ir uzņēmušās pildīt, un tai būtu jāierosina jebkurā laikā, pamatojoties uz jebkādam jaunām paustām saistībām un uz minēto saistību īstenošanu, atjaunināt sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas. II pielikumā ir izklāstīts pašreizējais stāvoklis sadarbībā ar ES attiecībā uz paustajām saistībām īstenot labas nodokļu pārvaldības principus.
12. PAUŽ līdzjūtību un atbalstu tām jurisdikcijām Karību jūras reģionā, kas smagi cietušas postošo vētru laikā 2017. gada septembrī, kā rezultātā ir daudz cietušo un ir nopietni bojāta svarīgākā infrastruktūra, un UZSKATA, ka pārbaudes process attiecībā uz šīm jurisdikcijām būtu jāaptur (Angilja, Antigva un Barbuda, Bahamu salas, Britu Virdžīnu Salas, Dominika, Sentkista un Nevisa, Tērksa un Kaikosa, ASV Virdžīnu Salas). Tomēr Rīcības kodeksa jautājumu grupai līdz 2018. gada februārim būtu jāturpina sazināties ar šīm jurisdikcijām, lai līdz 2018. gada beigām atrisinātu minētās problēmas;
13. jo īpaši LŪDZ Rīcības kodeksa jautājumu grupu **turpināt dialogu un** nekavējoties, 2018. gada sākumā, sākt jurisdikciju pausto saistību pārraudzības procesu, lai nodrošinātu, ka tās tiek efektīvi īstenotas **saskanā ar apstiprināto grafiku**.
14. AICINA Rīcības kodeksa jautājumu grupu vienoties par procedūrām pārraudzības procesa veikšanai un līdz 2018. gada vasarai sagatavot progressa ziņojumu par šo jautājumu;

15. UZDOD Rīcības kodeksa jautājumu grupai attiecīgi iesaistīties diskusijās vai turpināt diskusijas ar attiecīgām jurisdikcijām, lai panāktu vajadzīgo saistību uzņemšanos, pārraudzītu to, vai šīs saistības tiek pildītas, un regulāri ziņotu Padomei, attiecīgā gadījumā nākot klajā ar ierosinājumiem par izmaiņām tādu jurisdikciju sarakstā, kas nesadarbojas;
16. UZSKATA – kā izklāstīts III pielikumā –, ka attiecībā uz jurisdikcijām, kas nesadarbojas, tik ilgi, kamēr tās ir iekļautas šādā sarakstā, ES un dalībvalstis varētu piemērot efektīvus un samērīgus aizsardzības pasākumus gan ar nodokļiem nesaistītās, gan arī ar tiem saistītās jomās;
17. IEROSINA, lai dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem un saskaņā ar pienākumiem atbilstoši ES tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām veiktu konkrētus koordinētus aizsardzības pasākumus nodokļu jomā, kā izklāstīts šā dokumenta III pielikumā;
18. AICINA Rīcības kodeksa jautājumu grupu turpināt analizēt papildu koordinētus pasākumus nodokļu jomā un AICINA dalībvalstis informēt Rīcības kodeksa jautājumu grupu par to, vai un kā tās attiecībā uz jurisdikcijām, kas nesadarbojas, piemēro aizsardzības pasākumus, tik ilgi, kamēr tās ir iekļautas šādā sarakstā.
19. AICINA attiecīgi ES iestādes un dalībvalstis ārpolitikā, ekonomiskajās attiecībās un attīstības sadarbībā ar attiecīgajām trešām valstīm ņemt vērā ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ar mērķi panākt visaptverošu pieeju attiecībā uz jautājumu par Kritēriju izpildi, neskarot attiecīgās dalībvalstu un Savienības kompetences jomas, kas izriet no Līgumiem;
20. UZSKATA, ka tādu jurisdikciju saraksts, kas nesadarbojas, un aizsardzības pasākumi, ja ir piemērojami, būs iedarbīgs līdzeklis, ar ko attiecīgajām jurisdikcijām raidīs spēcīgu signālu, tādējādi mudinot uz pozitīvām pārmaiņām, kuru rezultātā jurisdikcijas no saraksta varētu svītrot;
21. APSTIPRINA, ka šīs ES dalībvalstu kopīgi veiktās darbības ir saskaņā ar G20, ESAO un citu starptautisko forumu virzīto programmu;

22. ATGĀDINA Padomes vienošanos par pieeju attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas neesamību vai tādas nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes piemērošanu, kas vienāda ar nulli vai ir tuvu tai, saistībā ar kritēriju, saskaņā ar kuru jurisdikcija nedrīkst veicināt tādas ārzonas struktūras vai procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu, kas neatspoguļo reālu ekonomisku darbību attiecīgajā jurisdikcijā, kā izklāstīts VII pielikumā;
23. ATGĀDINA, ka saskaņā ar Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumiem šīs darbības neskar attiecīgās dalībvalstu kompetences jomas, piemēram, kompetenci vest sarunas un vienoties par divpusējiem nodokļu nolīgumiem, piemērot papildu pasākumus vai valsts līmenī uzturēt tādu jurisdikciju sarakstus, kas nesadarbojas, ar plašāku tvērumu;
24. APSTIPRINA, ka lēmumu par saraksta grozījumiem pieņems Padome, pamatojoties uz attiecīgo faktisko informāciju, ko Padomei darīs zināmu Rīcības kodeksa jautājumu grupa;
25. ATZĪMĒ, ka tādu jurisdikciju saraksts, kas nesadarbojas, būtu jāatjaunina vismaz reizi kalendārajā gadā un būtu pastāvīgi jāpārtrauga situācija sarakstā iekļautajās jurisdikcijās, kā arī citās jurisdikcijās, uz kurām attiecas 2017. gada pārbaudes procedūra. Pamatojoties uz Padomes apstiprinātiem kritērijiem, Rīcības kodeksa jautājumu grupa pārraudzību varētu paplašināt, attiecinot to arī uz citām jurisdikcijām;
26. AICINA Rīcības kodeksa jautājumu grupu turpināt dialogu ar attiecīgām jurisdikcijām, lai veicinātu nodokļu pārredzamību, taisnīgu nodokļu politiku un *BEPS* apkarošanas standartu īstenošanu; un turpināt darbu pie tādu aizsardzības pasākumu analīzes, kurus varētu vēl sīkāk precizēt un koordinētā veidā, neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar ES tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām, piemērot jurisdikcijām, kas nesadarbojas;

27. VĒLREIZ NORĀDA, ka Rīcības kodeksa jautājumu grupai ar Padomes Ģenerālsekretariāta atbalstu būtu jāturpina vadīt un pārraudzīt šo procesu, koordinējot darbības ar Augsta līmeņa darba grupu. Komisija Rīcības kodeksa jautājumu grupai palīdzēs, veicot darbu, kas vajadzīgs, lai sagatavotu pārbaudes procesu saskaņā ar funkcijām, kuras pašlaik ir noteiktas Rīcības kodeksā attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem, īpašu uzmanību pievēršot līdzšinējiem un pašreizējiem dialogiem ar trešām valstīm;
28. UZSKATA, KA šajā sakarībā IR LIETDERĪGI noteikt pamatnostādnes turpmākajam darbam šajā jomā, kā izklāstīts IV pielikumā;
29. APSTIPRINA, ka Padome vajadzības gadījumā Kritērijus regulāri atjauninās, ņemot vērā starptautiskās norises un starptautisko standartu attīstību, un UZSKATA, ka turpmākā novērtēšana un dialogs ar attiecīgajām jurisdikcijām būtu jābalsta uz minētajiem standartiem, paturot prātā, cik svarīgi ir, lai visas attiecīgās jurisdikcijas turpinātu gūt panākumus un panāktu ātru progresu šajās jomās.

ES saraksts ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas ¹

I. ES saraksts ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas

1. ASV Samoa

ASV Samoa nepiemēro nekādu automātisku finanšu informācijas apmaiņu, nav parakstījusi un ratificējusi (tostarp ar tās jurisdikcijas starpniecību, no kuras ir atkarīga) ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem), nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

2. Bahreina

Bahreina neietver visas ES dalībvalstis automātiskā informācijas apmaiņā, nav parakstījusi un ratificējusi ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem), veicina tādas ārzonas struktūras un procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu bez reālas ekonomiskās būtības, nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

3. Barbadosa

Barbadosā pastāv kaitējošs preferenciāls nodokļu režīms, un tā nav skaidri apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim to grozīt vai atcelt, kā tas ir prasīts.

Barbadosas apņemšanās grozīt vai atcelt citus kaitējošus nodokļu režīmus saskaņā ar 2.1. kritēriju tiks pārraudzīta.

¹ Balstoties uz atbildēm, kas saņemtas līdz 2017. gada 4. decembra plkst. 17.00 (*UTC +01.00*).

4. Grenāda

Grenāda nav parakstījusi un ratificējusi ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem) un nav skaidri apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

Grenādas apņemšanās izpildīt 1.1., 2.1 un 3. kritēriju tiks pārraudzīta.

5. Guama

Guama nepiemēro nekādu automātisku finanšu informācijas apmaiņu, nav parakstījusi un ratificējusi (tostarp ar tās jurisdikcijas starpniecību, no kuras ir atkarīga) ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem), nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

6. Koreja (Korejas Republika)

Korejā pastāv kaitējoši preferenciāli nodokļu režīmi, un tā nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim tos grozīt vai atcelt.

7. Makao Īpašās Pārvaldes Apgabals

Makao Īpašās Pārvaldes Apgabals nav parakstījis un ratificējis (tostarp ar tās jurisdikcijas starpniecību, no kuras tas ir atkarīgs) ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem) un nav apņēmis līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

Makao Īpašās Pārvaldes Apgabala apņemšanās izpildīt 1.1. un 2.1. kritēriju tiks pārraudzīta.

8. Māršala Salas

Māršala Salas veicina tādas ārzonas struktūras un procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu bez reālas ekonomiskās būtības, nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav apņēmušās līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

Māršala Salu apņemšanās izpildīt 1.1. un 1.2. kritēriju tiks pārraudzīta.

9. Mongolija

Mongolija nepiedalās Pasaules forumā par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā, nav parakstījusi un ratificējusi ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem), nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav apņēmusies līdz 2019. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

10. Namībija

Namībija nepiedalās Pasaules forumā par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā, nav parakstījusi un ratificējusi ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem), nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav apņēmusies līdz 2019. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus. Turklāt Namībijā pastāv kaitējoši preferenciāli nodokļu režīmi, un tā nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim tos grozīt vai atcelt.

11. Palau

Palau veicina tādas ārzonas struktūras un procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu bez reālas ekonomiskās būtības, un ir atteikusies iesaistīties jēgpilnā dialogā, kura mērķis ir pārliecināties par tās atbilstību 2.2. kritērijam.

Palau apņemšanās izpildīt 1.1., 1.2., 1.3. un 3. kritēriju tiks pārraudzīta.

12. Panama

Panamā pastāv kaitējošs preferenciāls nodokļu režīms, un tā nav skaidri apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim to grozīt vai atcelt, kā tas ir prasīts.

Panamas apņemšanās grozīt vai atcelt citus kaitējošus nodokļu režīmus saskaņā ar 2.1. kritēriju tiks pārraudzīta.

13. Sentlūsija

Sentlūsijā pastāv kaitējoši preferenciāli nodokļu režīmi, tā nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav skaidri apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

14. Samoa

Samoa pastāv kaitējoši preferenciāli nodokļu režīmi, tā nepiemēro *BEPS* apkarošanas minimālos standartus un nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

15. Trinidada un Tobago

Trinidada un Tobago ir saņēmusi reitingu "Neatbilstīga" no Pasaules foruma par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā, nav parakstījusi un ratificējusi ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību nodokļu jautājumos (ar grozījumiem), tajā pastāv kaitējošs preferenciāls nodokļu režīms, un tā nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

Trinidadas un Tobago apņemšanās izpildīt 1.1. un 3. kritēriju tiks pārraudzīta.

16. Tunisija

Tunisijā pastāv kaitējoši preferenciāli nodokļu režīmi, un tā nav apņēmusies līdz 2018. gada 31. decembrim tos grozīt vai atcelt.

Tunisijas apņemšanās izpildīt 3. kritēriju tiks pārraudzīta.

17. Apvienotie Arābu Emirāti

Apvienotie Arābu Emirāti nepiemēro *BEPS* apkaršanas minimālos standartus un nav apņēmušies līdz 2018. gada 31. decembrim atrisināt šos jautājumus.

Apvienoto Arābu Emirātu apņemšanās izpildīt 1.1. un 1.3. kritēriju tiks pārraudzīta.

II. Ieteikumi jurisdikcijām par pasākumiem, kas veicami, lai panāktu svītrošanu no saraksta

Visas uzskaitītās jurisdikcijas tiek aicinātas faktiski atrisināt šajā pielikumā uzskaitītos trūkumus.

Pašreizējais stāvoklis sadarbībā ar ES attiecībā uz paustajām saistībām īstenot labas nodokļu pārvaldības principus ²

Pārbaudes procesa gaitā Rīcības kodeksa jautājumu grupa aicināja katru jurisdikciju, kurā tika konstatētas problēmas, apņemties tās atrisināt. Vairākums jurisdikciju ir nolēmušas savos tiesību aktos nodokļu jomā ieviest vajadzīgās izmaiņas, lai izpildītu ES pārbaudes kritērijus.

Šā procesa rezultāts parāda, kādā mērā visas šīs jurisdikcijas ir iesaistījušās konstruktīvā dialogā ar ES, kā tās ir apņēmušās izpildīt ES un starptautiskos standartus nodokļu jomā un, galu galā, norāda uz pozitīvajām attiecībām, kādas ES ir izveidojusi ar visām šīm jurisdikcijām. Līdz ar to šīs jurisdikcijas tiek uzskatītas par tādām, kas sadarbojas, – ar nosacījumu, ka tās sekmīgi izpildīs savas saistības.

Rīcības kodeksa jautājumu grupa pārtraudzīs, vai šīs saistības tiek izpildītas praksē, un līdz ar to turpinās ar šīm jurisdikcijām izveidoto konstruktīvo dialogu.

Sagaidāms, ka lielākā daļa jurisdikciju izpildīs savas saistības līdz 2018. gada beigām; tomēr jaunattīstības valstīm ir dots laiks līdz 2019. gada beigām, lai izpildītu saistības attiecībā uz pārredzamības kritērijiem un *BEPS* apkarošanas pasākumiem.

Turpmāk izklāstītajā "**Pašreizējā stāvoklī sadarbībā ar ES attiecībā uz paustajām saistībām īstenot labas nodokļu pārvaldības principus**" ir fiksētas pārbaudīto jurisdikciju paustās saistības atrisināt problēmas, kas konstatētas saistībā ar kritērijiem, par kuriem 2016. gada novembrī vienojās *Ecofin* padome; tās apkopotas sadaļās par pārredzamību, taisnīgu nodokļu politiku un *BEPS* apkarošanas pasākumiem.

² Balstoties uz atbildēm, kas saņemtas līdz 2017. gada 4. decembra plkst. 17.00 (*UTC* +01.00).

1. Pārredzamība

1.1. Apņemšanās īstenot automātisku informācijas apmaiņu, vai nu parakstot Daudzpusējo kompetentās iestādes nolīgumu, vai slēdzot divpusējus nolīgumus

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2018. gadam īstenot automātisku informācijas apmaiņu:

Honkongas Īpašās Pārvaldes Apgabals, Jaunkaledonija, Katara, Kirasao, Omāna un Taivāna

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2019. gadam īstenot automātisku informācijas apmaiņu:

Turcija

1.2. Dalība Pasaules forumā par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā un apmierinošs reitings

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2018. gadam kļūt par Pasaules foruma locekļiem un/vai iegūt apmierinošu reitingu:

Jaunkaledonija, Kirasao un Omāna

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2019. gadam kļūt par Pasaules foruma locekļiem un/vai iegūt pietiekamu reitingu:

Bosnija un Hercegovina, Fidži, Jordānija, Kaboverde, Melnkalne, Serbija, Svazilenda, Turcija un Vjetnama

1.3. Parakstīta un ratificēta ESAO daudzpusējā Konvencija par savstarpēju administratīvo palīdzību vai nolīgumu tīkls, kas aptver visas ES dalībvalstis

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2018. gadam parakstīt un ratificēt ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību vai ieviest nolīgumu tīklu, kas aptver visas ES dalībvalstis:

Honkongas Īpašās Pārvaldes Apgabals, Jaunkaledonija, Katara, Omāna un Taivāna

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2019. gadam parakstīt un ratificēt ESAO daudzpusējo Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību vai ieviest nolīgumu tīklu, kas aptver visas ES dalībvalstis:

Armēnija, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Bosnija un Hercegovina, Botsvāna, Fidži, Jamaika, Jordānija, Kaboverde, Maldīvija, Maroka, Melnkalne, Peru, Serbija, Svazilenda, Taizeme, Turcija un Vjetnama

2. Taisnīga nodokļu politika

2.1. Kaitējošu nodokļu režīmu esamība

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2018. gadam grozīt vai atcelt identificētos režīmus:

Andora, Armēnija, Aruba, Beliza, Botsvāna, Fidži, Honkongas Īpašās Pārvaldes Apgabals, Jordānija, Kaboverde, Kirasao, Kuka Salas, Lihtenšteina, Maldīvija, Maroka, Maurīcija, Sentvinsenta un Grenadīnas, Sanmarīno, Seišelas, Šveice, Taivāna, Taizeme, Turcija, Urugvaja un Vjetnama

Šādas jurisdikcijas nav nepārprotami atkārtoti apstiprinājušas Kaitnieciskas nodokļu prakses forumā pausto apņemšanos līdz 2018. gadam grozīt vai atcelt identificētos režīmus:

Malaizija un Labuanas sala

2.2. *Tādu nodokļu sistēmu esamība, kas sekmē ārzonas struktūras, kuras piesaista peļņu bez reālas ekonomiskās darbības*

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2018. gadam pievērsties bažām saistībā ar ekonomisko būtību:

Bermudu Salas, Džērsija, Gērnsija, Kaimanu Salas, Menas Sala un Vanuatu

3. BEPS apkarošanas pasākumi

3.1. *Dalība BEPS jomā izveidotā iekļaujošā satvarā vai BEPS apkarošanas minimālo standartu īstenošana*

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2018. gadam kļūt par *BEPS* jomā izveidotā iekļaujošā satvara locekļiem vai īstenot *BEPS* apkarošanas minimālos standartus:

Aruba, Fēru Salas, Grenlande, Jaunkaledonija, Kuka Salas, Sentvinsenta un Grenadīnas, Taivāna un Vanuatu

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās līdz 2019. gadam kļūt par *BEPS* jomā izveidotā iekļaujošā satvara locekļiem vai īstenot *BEPS* apkarošanas minimālos standartus:

Albānija, Armēnija, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Bosnija un Hercegovina, Fidži, Jordānija, Kaboverde, Maldīvija, Maroka, Melnkalne, Serbija un Svazilenda

Šādas jurisdikcijas ir apņēmušās kļūt par *BEPS* jomā izveidotā iekļaujošā satvara locekļiem vai īstenot *BEPS* apkarošanas minimālos standartus tad, kad šāda apņemšanās kļūs relevanta:

Nauru, Niue

Aizsardzības pasākumi

1. Jurisdikcijas iekļaušana sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ir paredzēta, lai panāktu atturošu ietekmi, kas mudina jurisdikcijas pildīt Kritērijus, kuri izklāstīti šā dokumenta IV pielikumā un papildus precizēti V un VI pielikumā, kā arī citus attiecīgos starptautiskos standartus.
2. Ir svarīgi nodrošināt efektīvus aizsardzības mehānismus, lai cīnītos pret dalībvalstu nodokļu bāzes samazināšanu, ko izraisa krāpšana nodokļu jomā, nodokļu nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, un attiecīgi piemērot iedarbīgus un samērīgus aizsardzības pasākumus – ES un valstu līmenī – attiecībā uz jurisdikcijām, kas iekļautas ES sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas.
3. ES sarakstam ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ir piesaistīti vairāki ES līmeņa aizsardzības pasākumi ar nodokļiem nesaistītā jomā, un tie ir izklāstīti šā pielikuma A daļā.
4. Turklāt, lai sarakstā iekļautajās jurisdikcijās iedarbīgi atturētu no prakses nesadarboties, papildus ar nodokļiem nesaistītajiem pasākumiem, ko veic ES, konkrētus aizsardzības pasākumus nodokļu jomā varētu veikt dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem.
5. Saraksts ar šādiem pasākumiem nodokļu jomā ir izklāstīts šā pielikuma B daļā. Tā kā šiem pasākumiem vajadzētu būt saderīgiem ar valstu nodokļu sistēmām ES dalībvalstīs, šo pasākumu īstenošana paliek dalībvalstu kompetencē.
6. Jāatzīmē, ka nevienam aizsardzības pasākumam nebūtu jāskar dalībvalstu attiecīgās kompetences jomas nolūkā piemērot papildu pasākumus vai valsts līmenī uzturēt tādu jurisdikciju sarakstus, kas nesadarbojas, ar plašāku tvērumu.

A. AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI AR NODOKĻIEM NESAISTĪTĀ JOMĀ

22. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1601 (2017. gada 26. septembris), ar ko izveido Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai (EFIA), EFIA garantiju un EFIA garantiju fondu, ir ietverta saikne ar ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nesadarbojas.

Turklāt, ja turpmāk citos ES tiesību aktos ar nodokļiem nesaistītā jomā tiktu paredzēta saikne ar ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, to uzskatītu par daļu no aizsardzības pasākumiem šo Padomes secinājumu kontekstā.

Rīcības kodeksa jautājumu grupai, kā arī Augsta līmeņa darba grupai saistībā ar to, kā tiek īstenota ES ārējā stratēģija nodokļu jomā, būtu jāpārtrauga, kāda ir vispārējā ietekme uz to, ka jurisdikcijas šādu pasākumu rezultātā izpilda Kritērijus.

B. AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI NODOKĻU JOMĀ

B.1. Lai nodrošinātu koordinētu rīcību, dalībvalstīm būtu jāpiemēro vismaz viens no šādiem administratīvajiem pasākumiem nodokļu jomā:

- a) pastiprināta konkrētu darījumu pārraudzība;
- b) lielāki revīzijas riski nodokļu maksātājiem, kas izmanto konkrētos režīmus;
- c) lielāki revīzijas riski nodokļu maksātājiem, kas izmanto struktūras vai procedūras, kurās iesaistītas šīs jurisdikcijas.

B.2. Neskarot attiecīgās dalībvalstu kompetences jomas nolūkā piemērot papildu pasākumus, dalībvalstis **varētu** piemērot šādus leģislatīva rakstura aizsardzības pasākumus nodokļu jomā:

- a) izmaksu atskaitīšanas neiespējamība;
- b) noteikumi par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem (*CFC*);
- c) nodokļu ieturēšanas pasākumi;
- d) līdzdalības atbrīvojumu ierobežošana;
- e) pārejas noteikums;
- f) apgrieztais pierādīšanas pienākums;
- g) speciālas prasības attiecībā uz dokumentāciju;
- h) attiecībā uz pārrobežu procedūrām pienākums nodokļu starpniekiem obligāti informēt par konkrētām nodokļu shēmām.

B.3. Dalībvalstis varētu apsvērt iespēju izmantot ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, kā līdzekli, ar ko sekmēt attiecīgu pret ļaunprātīgu izmantošanu vērstu noteikumu darbību, kad tiek īstenota Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību. Piemēram, ja saskaņā ar minēto direktīvu dalībvalstis, savos tiesību aktos transponējot *CFC* noteikumus, izmanto trešo valstu "melno" sarakstu, šādos sarakstos varētu ietvert vismaz tās jurisdikcijas, kuras iekļautas ES sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas.

Pamatnostādnes turpmākam procesam attiecībā uz ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas
nodokļu nolūkos nesadarbojas

1. SARAKSTA PĀRSKATĪŠANA UN SVĪTROŠANA NO SARAKSTA

- 1.1. I pielikumā izklāstīto sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, Padome vismaz reizi gadā pārskata, un to apstiprina, pamatojoties uz ziņojumu, ko Padomei iesniedz Rīcības kodeksa jautājumu grupa uzņēmējdarbības nodokļu jautājumos, un norāda datumu, kurā sāk piemērot attiecīgās izmaiņas.
- 1.2. Šajā sarakstā var izdarīt grozījumus, vai var grozīt tā spēkā esamības ilgumu saskaņā ar tiem pašiem procedūras noteikumiem, atbilstoši kuriem saraksts ir apstiprināts. Šajā procesā Eiropas Komisijai būtu jāsniedz vajadzīgā tehniskā palīdzība.
- 1.3. Padomes lēmuma pamatā būs Rīcības kodeksa jautājumu grupas ziņojums (koordinācijā ar Augsta līmeņa darba grupu), un to sagatavos Pastāvīgo pārstāvju komiteja.
- 1.4. Tiklīdz kādu jurisdikciju iekļaus sarakstā, to informēs ar Rīcības kodeksa jautājumu grupas priekšsēdētāja parakstītu vēstuli, kurā skaidri norādīs:
 - a) iemeslus tās iekļaušanai sarakstā un
 - b) to, kādus pasākumus no attiecīgās jurisdikcijas sagaida, lai to varētu svītrot no saraksta.
- 1.5. Tiklīdz kādu jurisdikciju no saraksta svītros, to nekavējoties par to informēs ar Rīcības kodeksa jautājumu grupas priekšsēdētāja parakstītu vēstuli un norādīs datumu, kurā šādas izmaiņas sāk piemērot.
- 1.6. Lēmumos par kādas jurisdikcijas iekļaušanu sarakstā vai svītrošanu no saraksta būtu skaidri jānorāda datumi, kuros būtu jāsāk vai jābeidz piemērot aizsardzības pasākumus nodokļu jomā – atkarībā no attiecīgā pasākuma būtības –, neskarot attiecīgās dalībvalstu kompetences jomas, piemēram, kompetenci veikt pielāgojumus valsts tiesību aktos par valsts līmenī pieņemtu aizsardzības pasākumu piemērošanu.

2. JURISDIKCIJU SAISTĪBAS, PĀRRAUDZĪBA, DIALOGS UN TURPMĀKĀ RĪCĪBA

- 2.1. Rīcības kodeksa jautājumu grupai – ar Padomes Ģenerālsekretariāta atbalstu un Eiropas Komisijas tehnisko palīdzību – būtu rūpīgi jāpārrauga saistības, ko jurisdikcijas ir oficiāli uzņēmušās ar mērķi īstenot Padomes prasītos ieteikumus konstatēto problēmu risināšanai, lai izvērtētu, cik efektīvi šīs saistības tiek pildītas.
- 2.2. Ja šīs jurisdikcijas noteiktajā laikposmā saistības neizpildīs, Padome atkārtoti izskatīs iespēju attiecīgās jurisdikcijas iekļaut I pielikumā izklāstītajā sarakstā.
- 2.3. Attiecībā uz jurisdikcijām, par kurām ir bažas, jo tās nepilda kritēriju prasības, Rīcības kodeksa jautājumu grupai būtu jāturpina centieni panākt, ka šīs jurisdikcijas augstā politiskā līmenī apņemas konkrētā laikposmā un efektīvi risināt pārbaudes procesā konstatētās problēmas.
- 2.4. Jo īpaši divpusējām diskusijām vajadzētu būt vērstām uz to:
 - a) lai izpētītu un noteiktu risinājumus konstatētajām problēmām saistībā ar šo jurisdikciju nodokļu sistēmām un politiku, kā arī
 - b) lai panāktu situācijas uzlabošanai atbilstošās un nepieciešamās saistības.
- 2.5. Pārraugot saistību izpildi, būtu jāturpina izvērtēt darbu, kas paveikts Pasaules forumā par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā, ESAO Iekļaujošajā satvarā nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas apkarošanai un Kaitējošas nodokļu prakses jautājumu forumā.
- 2.6. Rīcības kodeksa jautājumu grupai būtu jāturpina globāli popularizēt Kritērijus, darbības koordinējot ar darbu, kas paveikts Pasaules forumā par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā, ESAO Iekļaujošajā satvarā nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas apkarošanai un Kaitējošas nodokļu prakses jautājumu forumā.

- 2.7. Attiecīgā gadījumā, ja Rīcības kodeksa jautājumu grupa tā nolemj, pamatojoties uz Padomē apstiprinātiem kritērijiem, pārraudzību varētu paplašināt, attiecinot to arī uz jurisdikcijām, kurām netika piemērota 2017. gada pārbaudes procedūra.
- 2.8. Rīcības kodeksa jautājumu grupa ar Padomes Ģenerālsekretariāta atbalstu turpinās vadīt un pārraudzīt šo procesu, koordinējot darbības ar Augsta līmeņa darba grupu. Komisijas dienesti Rīcības kodeksa jautājumu grupai palīdzēs, veicot darbu, kas vajadzīgs, lai sagatavotu pārbaudes procesu saskaņā ar funkcijām, kuras pašlaik ir noteiktas Rīcības kodeksā attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem, īpašu uzmanību pievēršot līdzšinējiem un pašreizējiem dialogiem ar trešām valstīm.
- 2.9. Rīcības kodeksa jautājumu grupai būtu jāturpina izstrādāt attiecīgus praktiskus pasākumus minēto pamatnostādņu īstenošanai.
- 2.10. ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nesadarbojas, Padome atjaunina, ņemot vērā šīs pamatnostādnes un pamatojoties uz informāciju, kura būs darīta zināma Rīcības kodeksa jautājumu grupai. Rīcības kodeksa jautājumu grupa strādās, pamatojoties uz informāciju, ko tai cita starpā sniegs attiecīgā jurisdikcija, Komisija vai dalībvalsts(-is).
- 2.11. Pēc visas savāktās informācijas līdzsvarotas izskatīšanas Rīcības kodeksa jautājumu grupa vismaz reizi gadā ziņo Padomei par tādu jurisdikciju sarakstu, kuras nesadarbojas, lai Padome varētu attiecīgi pieņemt lēmumu iekļaut jurisdikcijas tādu jurisdikciju sarakstā, kuras nesadarbojas, ja tās neizpilda pārbaudes kritērijus, vai nekavējoties tās no šāda saraksta svītrot, ja tās izpilda nosacījumus.
- 2.12. Padomes Ģenerālsekretariāts turpinās darboties ka kontaktpunkts, lai veicinātu šajā dokumentā aprakstīto procesu.

Kritēriji attiecībā uz nodokļu pārredzamību, taisnīgu nodokļu politiku un *BEPS* apkarošanas pasākumu īstenošanu, ko ES dalībvalstis apņemas veicināt

Jurisdikciju pārbaudei būtu jāizmanto šādi labas nodokļu pārvaldības kritēriji, lai – atbilstīgi pārbaudes pamatnostādņem – izveidotu ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas. Pārbaudes procesā tiks kumulatīvi izvērtēta jurisdikciju atbilstība nodokļu pārredzamības, taisnīgas nodokļu politikas un *BEPS* apkarošanas pasākumu īstenošanas ziņā.

1. Nodokļu pārredzamība

Lai varētu uzskatīt, ka jurisdikcija ir atbilstīga nodokļu pārredzamības ziņā, tai ir jāizpilda šādi kritēriji:

1.1. sākotnējais kritērijs attiecībā uz ESAO automātiskās informācijas apmaiņas (*AEOI*) standartu (Kopējais ziņošanas standarts – *CRS*): jurisdikcijai vajadzētu būt paidušai apņemšanos un sākušai likumdošanas procesu *CRS* efektīvai īstenošanai, pirmajām apmaiņām (attiecībā uz 2017. gadu) notiekot vēlākais 2018. gadā, un tai līdz 2017. gada beigām – vai nu parakstot Daudzpusējo kompetentās iestādes nolīgumu (*DKIN*), vai slēdzot divpusējus nolīgumus – vajadzētu būt ieviestām procedūrām, lai varētu veikt informācijas apmaiņu ar visām dalībvalstīm;

nākotnes kritērijs attiecībā uz *CRS* no 2018. gada: jurisdikcijai – attiecībā uz *AEOI CRS* – no globālā foruma vajadzētu būt ieguvušai vismaz reitingu "lielā mērā atbilstīga", un

1.2. jurisdikcijai no globālā foruma vajadzētu būt ieguvušai vismaz reitingu "lielā mērā atbilstīga" attiecībā uz ESAO informācijas apmaiņas pēc pieprasījuma (*EOIR*) standartu, pienācīgi ņemot vērā paātrināto procedūru, un

1.3. (suverēnām valstīm) jurisdikcijai vajadzētu būt vai nu:

- i) ratificējušai, piekritušai ratificēt, būt ratifikācijas procesā vai paužušai apņemšanos panākt, lai saprātīgā termiņā stātos spēkā ESAO Daudzpusējā konvencija par savstarpēju administratīvo palīdzību (DKSAP) nodokļu lietās – ar grozījumiem, vai
- ii) tajā līdz 2018. gada 31. decembrim vajadzētu stāties spēkā apmaiņas procedūru tīklam, kurš ir pietiekami plašs, lai aptvertu visas dalībvalstis, reāli ļaujot īstenot gan *EOIR*, gan *AEOI*;

(jurisdikcijām, kas nav suverēnas) jurisdikcijai vajadzētu būt vai nu:

- i) piedalīties grozītajā DKSAP konvencijā, kura ir vai nu jau stājusies spēkā vai kuras stāšanās spēkā tajās ir sagaidāma saprātīgā termiņā, vai
- ii) tai vajadzētu būt spēkā esošam apmaiņas procedūru tīklam – vai arī tai vajadzētu būt veikusiai nepieciešamos pasākumus, lai šādas apmaiņas vienošanās stātos spēkā saprātīgā termiņā –, kurš ir pietiekami plašs, lai aptvertu visas dalībvalstis, ļaujot īstenot gan *EOIR*, gan *AEOI*;

1.4. nākotnes kritērijs: ņemot vērā iniciatīvu nākotnes globālai apmaiņai ar faktisko īpašumtiesību informāciju, faktisko īpašumtiesību aspekts tiks iestrādāts vēlākā posmā kā ceturtais pārredzamības kritērijs pārbaūžu veikšanai.

Līdz 2019. gada 30. jūnijam būtu jāpiemēro šāds izņēmums:

- varētu uzskatīt, ka jurisdikcija ir atbilstīga nodokļu pārredzamības ziņā, ja tā izpilda vismaz divus no šādiem kritērijiem: 1.1., 1.2. un 1.3.

Šo izņēmumu nepiemēro jurisdikcijām, kuras par 1.2. kritēriju ir ieguvušas reitingu "neatbilstīga" vai kuras līdz 2018. gada 30. jūnijam par minēto kritēriju nav saņēmušas vismaz reitingu "lielā mērā atbilstīga".

Valstis un jurisdikcijas, kas būs iekļautas patlaban ESAO un G20 locekļu gatavotajā tādu jurisdikciju sarakstā, kuras nesadarbojas, tiks apsvērtas iekļaušanai ES sarakstā neatkarīgi no tā, vai tās būs izraudzītas pārbaudes procedūrai.

2. Taisnīga nodokļu politika

Lai varētu uzskatīt, ka jurisdikcija ir atbilstīga taisnīgas nodokļu politikas ziņā, tai ir jāizpilda šādi kritēriji:

- 2.1. jurisdikcijai nevajadzētu būt tādiem preferenciāliem nodokļu pasākumiem, ko varētu uzskatīt par kaitējošiem saskaņā ar kritērijiem, kas izklāstīti Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 1997. gada 1. decembra rezolūcijā par rīcības kodeksu attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem ³, un
- 2.2. jurisdikcijai nevajadzētu veicināt tādas ārzonas struktūras vai procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu, kas neatpoguļo reālu ekonomisku darbību konkrētajā jurisdikcijā.

3. BEPS apkarošanas pasākumu īstenošana

3.1. Sākotnējais kritērijs, kas jurisdikcijai būtu jāizpilda, lai varētu uzskatīt, ka tā ir atbilstīga BEPS apkarošanas pasākumu īstenošanas ziņā:

- jurisdikcijai līdz 2017. gada beigām būtu jāaņem ievērot saskaņotos ESAO BEPS apkarošanas minimālos standartus un tos konsekventi īstenot.

3.2. Nākotnes kritērijs, kas jurisdikcijai būtu jāizpilda, lai varētu uzskatīt, ka tā ir atbilstīga BEPS apkarošanas pasākumu īstenošanas ziņā (kritērijs, kas tiks piemērots, tiklīdz iekļaujošajā satvarā būs pabeigts pārskatīt saskaņotos minimālos standartus):

- jurisdikcijai būtu jāsaņem pozitīvs novērtējums ⁴ par saskaņoto ESAO BEPS apkarošanas minimālo standartu efektīvu īstenošanu.

³ OV C 2, 6.1.1998., 2. lpp.

⁴ Tiklīdz būs panākta vienošanās par metodēm, Padome attiecīgi pārskatīs kritērija formulējumu.

1.3. kritērijs (saprātīga termiņa ilgums)

1. Atbilstīgi Jurisdikciju pārbaudes procesa vadlīnijām, kuras pievienotas Padomes secinājumiem, Rīcības kodeksa jautājumu grupai, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, būtu jānosaka 1.3. kritērijā minētais saprātīga termiņa ilgums.
2. 1.3 kritērija piemērošanas nolūkos 1.3. kritērijā minētā saprātīgā termiņa ilgums tiks skaidrots šādi:
3. Attiecībā uz 1.3. kritērija i) apakšpunktu (apakšpunkts, kurš attiecas uz suverēnām valstīm) – ar jēdzienu "saprātīgā termiņā" apzīmē to, kad attiecībā uz konkrētu jurisdikciju stājas spēkā ESAO daudzpusējā Konvencija par savstarpēju administratīvo palīdzību (ar grozījumiem) (DKSAP), un nevis apņemšanos.
4. Attiecībā uz 1.3. kritērija i) apakšpunktu un 1.3. kritērija ii) apakšpunktu (apakšpunkti, kuri attiecas uz jurisdikcijām, kas nav suverēnas) – ar jēdzienu "saprātīgā termiņā" apzīmē, attiecīgi, to, kad DKSAP ar grozījumiem stājas spēkā attiecībā uz jurisdikciju un kad attiecībā uz jurisdikciju stājas spēkā apmaiņas procedūru tīkls, kurš ir pietiekami plašs, lai aptvertu visas dalībvalstis.
5. Saprātīga termiņa ilgums šiem trim punktiem būs identisks termiņam, kuru piemēro 1.3. kritērija ii) apakšpunktam attiecībā uz suverēnām valstīm: 2018. gada 31. decembris (proti, tas pats termiņš, kādā attiecībā uz suverēnu trešo jurisdikciju stājas spēkā apmaiņas procedūru tīkls, kurš ir pietiekami plašs, lai aptvertu visas dalībvalstis).

6. Neskarot termiņu – 2018. gada 31. decembri – saprātīgam termiņam nevajadzētu pārsniegt laiku, kas vajadzīgs:
- a) lai pabeigtu procedūras pasākumus saskaņā ar valstu tiesību aktiem;
 - b) lai pieņemtu jebkādus nepieciešamus grozījumus valsts tiesību aktos un lai tie stātos spēkā; un
 - c) jebkādiem citiem objektīviem termiņiem, kurus varētu ietvert oficiāla apņemšanās (piemēram, jurisdikcijai, kas izsaka savu piekrišanu atzīt DKSAP par saistošu, tā stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no datuma, kurā deponēts tās ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instruments).
7. Saprātīga termiņa ilgumu attiecībā uz konkrētu jurisdikciju, kura nav suverēna, var pagarināt vienīgi ar Rīcības kodeksa jautājumu grupas konsensu un tikai pienācīgi pamatotos gadījumos.
-

2.2. kritērija piemērošanas joma

1. 2.2. kritērija piemērošanas nolūkos uzņēmumu ienākuma nodokļa neesamība vai tādas nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes piemērošana kādā jurisdikcijā, kas vienāda ar nulli vai ir tuvu tai, būtu jāuzskata par tādu, kas ietilpst 1997. gada 1. decembra Rīcības kodeksa attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem (Rīcības kodekss) A. punkta piemērošanas jomā.⁵
2. Šajā sakarā gadījumā, ja 2.1. kritērijs nav piemērojams vienīgi tā iemesla dēļ, ka attiecīgā jurisdikcija neatbilst vārtejas ("gateway") kritērijam Rīcības kodeksa B. punktā⁶ saistībā ar "uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas neesamību vai nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, piemērošanu"⁷, tad, lai izvērtētu, vai ir panākta atbilstība 2.2. kritērijam⁸, pēc analogijas būtu jāpiemēro pieci faktori, kuri noteikti Rīcības kodeksa B. punktā.
3. Saistībā ar 2.2. kritēriju uzņēmumu ienākuma nodokļa neesamība vai nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, piemērošana vien nevar būt iemesls, lai secinātu, ka jurisdikcija neatbilst 2.2. kritērija prasībām.

⁵ "Neskarot attiecīgās dalībvalstu un Kopienas kompetences jomas, šis rīcības kodekss, kurš aptver uzņēmējdarbības nodokļus, attiecas uz tiem pasākumiem, kuri būtiskā veidā ietekmē vai varētu ietekmēt darījumdarbības atrašanās vietu Kopienā." (OV C 2, 6.1.1998., 3. lpp.)

⁶ "A. punktā noteiktās piemērošanas jomas ietvaros – nodokļu pasākumus, ar kuriem paredz ievērojami zemāku faktisko nodokļu līmeni, tostarp nulles nodokli, salīdzinājumā ar līmeņiem, ko parasti piemēro attiecīgajā dalībvalstī, uzskata par potenciāli kaitīgiem, un tādēļ uz tiem attiecas šis kodekss. Šāds nodokļu līmenis var tikt piemērots atbilstīgi nominālajai nodokļa likmei, nodokļa bāzei vai jebkuram citam būtiskam faktoram." (OV C 2, 6.1.1998., 3. lpp.)

⁷ Tas var tikt piemērots atbilstīgi nominālajai nodokļa likmei, nodokļa bāzei vai jebkuram citam būtiskam faktoram.

⁸ 2.2. kritērijs ir šāds: "*Jurisdikcijai nevajadzētu veicināt tādas ārzonas struktūras vai procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu, kas neatspoguļo reālu ekonomisku darbību konkrētajā jurisdikcijā.*"

4. Jurisdikcija būtu jāuzskata par tādu, kura neatbilst 2.2. kritērijam, ja tā atsakās iesaistīties jēgpilnā dialogā vai nesniedz informāciju vai paskaidrojumus, ko Rīcības kodeksa jautājumu grupa pamatoti var pieprasīt, vai kā citādi nesadarbojas ar Rīcības kodeksa jautājumu grupu, kad tai pārbaudes procesa gaitā ir jāpārlicinās par to, ka minētā jurisdikcija atbilst 2.2. kritērijam.

A. Vispārēja sistēma

1. Kritērijs no *ECOFIN* Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumiem

Jurisdikcijai nevajadzētu veicināt tādas ārzonas struktūras vai procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu, kas neatpoguļo reālu ekonomisku darbību konkrētajā jurisdikcijā.

2. 2.2. kritērija piemērošanas joma (*ECOFIN*, 2017. gada februāris)

1. 2.2. kritērija piemērošanas nolūkos uzņēmumu ienākuma nodokļa neesamība vai tādas nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes piemērošana kādā jurisdikcijā, kas vienāda ar nulli vai ir tuvu tai, būtu jāuzskata par tādu, kas ietilpst 1997. gada 1. decembra Rīcības kodeksa attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem (Rīcības kodekss) A. punkta piemērošanas jomā.⁹

2. Šajā sakarā gadījumā, ja 2.1. kritērijs nav piemērojams vienīgi tā iemesla dēļ, ka attiecīgā jurisdikcija neatbilst vārtejas ("gateway") kritērijam Rīcības kodeksa B. punktā¹⁰ saistībā ar "uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas neesamību vai nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, piemērošanu"¹¹, tad, lai izvērtētu, vai ir panākta atbilstība 2.2. kritērijam¹², pēc analogijas būtu jāpiemēro pieci faktori, kuri noteikti Rīcības kodeksa B. punktā.

⁹ "Neskarot attiecīgās dalībvalstu un Kopienas kompetences jomas, šis rīcības kodekss, kurš aptver uzņēmējdarbības nodokļus, attiecas uz tiem pasākumiem, kuri būtiskā veidā ietekmē vai varētu ietekmēt darījumdarbības atrašanās vietu Kopienā." (OV C 2, 6.1.1998., 3. lpp.)

¹⁰ "A. punktā noteiktās piemērošanas jomas ietvaros – nodokļu pasākumus, ar kuriem paredz ievērojami zemāku faktisko nodokļu līmeni, tostarp nulles nodokli, salīdzinājumā ar līmeņiem, ko parasti piemēro attiecīgajā dalībvalstī, uzskata par potenciāli kaitīgiem, un tādēļ uz tiem attiecas šis kodekss. Šāds nodokļu līmenis var tikt piemērots atbilstīgi nominālajai nodokļa likmei, nodokļa bāzei vai jebkuram citam būtiskam faktoram." (OV C 2, 6.1.1998., 3. lpp.)

¹¹ Tas var tikt piemērots atbilstīgi nominālajai nodokļa likmei, nodokļa bāzei vai jebkuram citam būtiskam faktoram.

¹² 2.2. kritērijs ir šāds: "Jurisdikcijai nevajadzētu veicināt tādas ārzonas struktūras vai procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu, kas neatpoguļo reālu ekonomisku darbību konkrētajā jurisdikcijā."

3. *Saistībā ar 2.2. kritēriju uzņēmumu ienākuma nodokļa neesamība vai nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, piemērošana vien nevar būt iemesls, lai secinātu, ka jurisdikcija neatbilst 2.2. kritērija prasībām.*

4. *Jurisdikcija būtu jāuzskata par tādu, kura neatbilst 2.2. kritērijam, ja tā atsakās iesaistīties jēgpilnā dialogā vai nesniedz informāciju vai paskaidrojumus, ko Rīcības kodeksa jautājumu grupa pamatoti var pieprasīt, vai kā citādi nesadarbojas ar Rīcības kodeksa jautājumu grupu, kad tai pārbaudes procesa gaitā ir jāpārlicinās par to, ka minētā jurisdikcija atbilst 2.2. kritērijam.*

3. Vispārējas piezīmes

- 2.2. kritērija piemērošanas jomā, kā to definējusi *ECOFIN*, uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes neesamība vai nominālā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, kādā jurisdikcijā tiek uzskatīta par "pasākumu", kas būtiski ietekmē darījumdarbības atrašanās vietu (Rīcības kodeksa A. punkts).
- Šajā nolūkā 2.2. kritērija mērķis ir pārbaudīt, vai šis "pasākums" veicina tādas ārzonas struktūras vai procedūras, kuru nolūks ir piesaistīt peļņu, kas neatspoguļo reālu ekonomisku darbību konkrētajā jurisdikcijā.
- 2.2. kritēriju piemēro vienīgi tad, ja nevar piemērot standarta kodeksa izvērtējumu (proti, 2.1. kritēriju) tādēļ, ka trešās valsts jurisdikcijā nav uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas vai tajā piemēro nominālo uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva.
- Ar 2.2. kritēriju tiek izvērtēts tiesiskais regulējums un konkrēti ekonomiskie pierādījumi par jurisdikciju attiecībā uz pieciem kritērijiem, kas noteikti Rīcības kodeksa B. punktā un kas interpretējami pēc analogijas.
- Trešo valstu jurisdikciju piešķirtās priekšrocības, kuras būtiski ietekmē darījumdarbības atrašanās vietu, ir jāskata saistībā ar nominālo uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, kā arī ar uzņēmumu ienākuma nodokļa neesamību, ciktāl abos gadījumos nevar piemērot standarta Rīcības kodeksa izpildes pārbaudi. Pēdējās minētās iezīmes faktiski ir *per se* jāuzskata par priekšrocībām, kas ir jāizvērtē saskaņā ar šā kodeksa izpildes pārbaudi.

- Vispārēji runājot, jebkuras norādes, kuras Rīcības kodekss attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem laika gaitā ir izstrādājis nodokļu pasākumu izvērtēšanai 1998. gada Rīcības kodeksa tvērumā, būtu konsekventi un pēc analogijas jāpiemēro šai pārbaudei ¹³.
- Uzskatīt, ka jurisdikcija nav izturējusi izvērtējumu saskaņā ar šo kritēriju, var vienīgi tad, ja "ārzonas struktūras un procedūras, kuras piesaista peļņu, kas neatspoguļo reālu ekonomisku darbību konkrētajā jurisdikcijā," darbojas tādu noteikumu vai prakses – tostarp ārpus nodokļu jomas – dēļ, kurus jurisdikcijai var pamatoti prasīt grozīt, vai darbojas tādēļ, ka nepastāv minētie noteikumi un prasības, kuras vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību šai pārbaudei, un kuras jurisdikcijai var pamatoti prasīt ieviest.
- Uzņēmumu ienākumu nodokļa (UIN) sistēmas ieviešana vai pozitīva UIN likme neietilpst tajās darbībās, kuras var trešās valsts jurisdikcijai likt darīt, lai nodrošinātu atbilstību prasībām šajā pārbaudē, jo uzņēmumu ienākumu nodokļa bāzes neesamību vai nodokļa likmi, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, nevar pašu par sevi uzskatīt par kritēriju tam, lai jurisdikciju novērtētu kā neatbilstīgu.
- Neskatoties uz to, 2.2. kritērijs nozīmē automātisku neatbilstību tām jurisdikcijām, kuras atsakās sadarboties ar ES tiesiskā regulējuma izvērtēšanā.

B. Vārtejas pārbaude

1. Vārtejas kritērijs tādā redakcijā, kura pašlaik ir Rīcības kodeksā

"A. punktā noteiktās piemērošanas jomas ietvaros – nodokļu pasākumus, ar kuriem paredz ievērojami zemāku faktisko nodokļu līmeni, tostarp nulles nodokli, salīdzinājumā ar līmeņiem, ko parasti piemēro attiecīgajā dalībvalstī, uzskata par potenciāli kaitīgiem, un tādēļ uz tiem attiecas šis kodekss."

2. Norādes piemērošanai pēc analogijas

- Vārtejas pārbaudes darbība šķiet visnotaļ skaidra no 2.2. kritērija piemērošanas jomas definīcijas, par ko *ECOFIN* vienojās šā gada februārī.

¹³ Skatīt 1998. gada 11. decembra dokumentu 14039/98 "Rīcības kodekss (uzņēmējdarbības nodokļi) – kritēriju interpretēšana" un tā turpmākos atjauninājumus.

- Jo īpaši šī pārbaude ir izturēta, kad *"2.1. kritēriju nevar piemērot tikai tādēļ, ka attiecīgā jurisdikcija neatbilst vārtejas kritērijam saskaņā ar Rīcības kodeksa B punktu tāpēc, ka "nepastāv uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēma vai ka tiek piemērota nominālā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva"*.

C. 1. un 2. kritērijs

1. 1. kritērijs pašreizējā Kodeksa kritērijos šobrīd aktuālajā redakcijā

"Vai priekšrocības tiek piešķirtas tikai nerezidentiem vai attiecībā uz darījumiem ar nerezidentiem"

2. 2. kritērijs pašreizējā Kodeksa kritērijos šobrīd aktuālajā redakcijā

"Vai priekšrocības ir norobežotas no vietējā tirgus, lai tās neietekmētu valsts nodokļu bāzi"

3. Norādes piemērošanai pēc analogijas

- 2.2. kritērija piemērošanas nolūkā "priekšrocības" būtu jāsaprot kā nodokļa likme, kas vienāda ar nulli vai ir tai tuva, vai UIN neesamība.
- Pašreizējā Kodeksa kritēriju 1., kā arī 2. faktorā ietilpst divi galvenie elementi: a) juridiska norobežošana un b) *de facto* norobežošana.
- *De jure* norobežošana notiek tad, ja priekšrocības tiek piešķirtas tikai nerezidentiem ar normatīvajiem aktiem, ar ko konkrētā jurisdikcijā reglamentē uzņēmumu izveidošanu un darbību.
- Ja nepastāv efektīva UIN sistēma, būtu jāizvērtē, vai ar tiesiskā regulējuma aspektiem, tostarp ar UIN nesaistītiem aspektiem, faktiski paredz norobežošanas scenāriju.
- Piemērs tam varētu būt ar nodokļiem nesaistītas prasības uzņēmumiem atļaut rezidenci vai piekļuvi pārbaudītās jurisdikcijas vietējam tirgum.

- Šajā sakarā izvērtē jebkuru pasākumu, no kura izriet dažāda attieksme pret vietējiem uzņēmumiem un nerezidentu uzņēmumiem vai tādiem uzņēmumiem, kuru darbības nav saistītas ar vietējo tirgu.
- Ja, piemēram, jurisdikcija piešķir "priekšrocības" uzņēmumam tikai tad, ja tas atturas no darbībām vietējā ekonomikā (2. kritērijs), vai tikai tiktāl, ciktāl šādām darbībām ir vajadzīga konkrēta uzņēmējdarbības licence (1. un 2. kritērijs), vai tikai tiktāl, ciktāl šīs darbības veic nerezidents (1. kritērijs), to varētu novērtēt kā iespējamu iezīmi tam, ka pastāv norobežošanas sistēma. Pēc analogijas tas varētu attiekties arī uz citiem nodokļiem (proti, nodokļiem, kas nav UIN).
- *De facto* norobežošana parasti attiecas uz situāciju, kad valsts priekšrocību skaidri nepiešķir tikai nerezidentiem, lai gan faktiski to izmanto vienīgi vai gandrīz vienīgi nerezidenti.
- Attiecībā uz *de facto* norobežošanu parasti tiek ņemts vērā, cik daudzi no nodokļu maksātājiem, kuri gūst labumu no priekšrocības, faktiski ir nerezidenti. Ja, piemēram, visi vai gandrīz visi subjekti, kas ir ieguvēji no nulles nodokļa, ir nerezidenti (tostarp vietēji uzņēmumi ar ārvalstu akcionāriem), tiktu uzskatīts, ka ir nodrošināta atbildība apakškritērijam 1.b, kā arī 2.b (proti, jurisdikcija tiktu atzīta par neatbilstīgu šajā kodeksa piemērošanas pārbaudes posmā).

D. 3. kritērijs

1. 3. kritērijs pašreizējā Kodeksa kritērijos šobrīd aktuālajā redakcijā

"Vai priekšrocības tiek piešķirtas pat bez reālas ekonomiskās darbības un būtiskas ekonomiskās klātbūtnes dalībvalstī, kura piedāvā šādas nodokļu priekšrocības"

2. Norādes piemērošanai pēc analogijas

Lai izvērtētu, vai priekšrocības tiek piešķirtas pat bez reālas ekonomiskās darbības un būtiskas ekonomiskās klātbūtnes, ir jāpārlicinās:

- vai jurisdikcija neprasa uzņēmumam vai jebkādai citai vienībai (piemēram, attiecībā uz tās inkorporāciju un/vai darbībām) veikt reālas ekonomiskās darbības un būtisku ekonomisko klātbūtni:
 - "reāla ekonomiskā darbība" attiecas uz tās darbības veidu, kura gūst labumu no attiecīgās nodokļu neuzlikšanas;
 - "būtiska ekonomiskā klātbūtne" attiecas uz faktiskām tās darbības izpausmēm, kura gūst labumu no attiecīgās nodokļu neuzlikšanas;
 - piemēram un pieņemot, ka vispār elementi, kas pagātnē apsvērti Rīcības kodeksā attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem, ir relevanti arī šajā analizē, šajā izvērtējumā būtu jāapsver šādi elementi, ņemot vērā attiecīgās nozares/sectora iezīmes: pienācīgs skaits darbinieku, pienācīgs ikgadējo izdevumu līmenis; fiziskie biroji un telpas, ieguldījumi vai attiecīgi veicamo darbību veidi;
- vai ir pienācīga *de jure* un *de facto* saikne starp jurisdikcijā veikto reālo ekonomisko darbību un peļņu, kurai nepiemēro nodokļus;

- vai valsts iestādes, tostarp jurisdikcijas nodokļu iestādes, ir spējīgas (un to reāli dara) veikt izmeklēšanas par reālas ekonomiskās darbības veikšanu un būtisku ekonomisko klātbūtni tās teritorijā un attiecīgās informācijas apmaiņu ar citām nodokļu iestādēm;
- vai pastāv sankcijas, ja netiek izpildīta prasība par būtiskām darbībām.

E. 4. kritērijs

1. 4. kritērijs pašreizējā Kodeksa kritērijos šobrīd aktuālajā redakcijā

"Vai noteikumi par peļņas noteikšanu attiecībā uz darbībām daudznacionālā uzņēmumu grupā atšķiras no starptautiski atzītiem principiem, jo īpaši noteikumiem, par kuriem panākta vienošanās ESAO"

2. Norādes piemērošanai pēc analogijas

- Izvērtējot peļņas noteikšanas noteikumu atbilstību starptautiskiem pieņemtiem standartiem (piemēram, ESAO transfertcenu noteikšanas pamatnostādņem vai citiem līdzīgiem grāmatvedības standartiem), vispirms būtu jāpārbauda, vai un cik lielā mērā šī analīze attiecas uz jurisdikcijām, kuras nepiemēro UIN sistēmu.
- Šajā nolūkā šķiet atbilstīgi uzskatīt, ka jurisdikcijai, kas nepiemēro UIN sistēmu, nevajadzētu negatīvi ietekmēt pareizu peļņas sadali, atkāpjoties no starptautiski pieņemtiem standartiem. Jurisdikcijām būtu jāveic piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu, ka nodokli piemērojošās valstis spēj īstenot nodokļa uzlikšanas tiesības, proti, izmantojot pārskatu sniegšanu par katru valsti, pārredzamību un citus informācijas dalīšanās veidus.
- Attiecīgā gadījumā būtu jāpārlicinās, vai attiecīgajā jurisdikcijā ir apstiprināti ESAO pieņemtie principi vai līdzīgi grāmatvedības standarti peļņas noteikšanai.

- Šajā nolūkā ir ārkārtīgi svarīgi pārliecināties, kā šie noteikumi tiek īstenoti un konsolidēti attiecīgajās jurisdikcijās. Ja attiecīgajā jurisdikcijā nav uzņēmumu ienākuma nodokļa, var ņemt vērā arī alternatīvus transfertcenas noteikšanas noteikumus, pārbaudot, vai tie ir salīdzināmi un savienojami ar starptautiski pieņemtiem principiem (piemēram, godīgas tirgus cenas pieeja starptautisko grāmatvedības principu ietvaros).
- Ar šo kritēriju novērš to, ka daudznacionāliem uzņēmumiem atļauj izmantot transfertcenas noteikšanas noteikumus, kas atkāpjas no ESAO transfertcenu noteikšanas pamatnostādņēm, lai piešķirtu peļņu nulles nodokļa likmes jurisdikcijām.
- Atbildēm uz 2.9.–2.12. jautājumu vajadzētu sniegt pietiekami daudz informācijas par peļņas noteikšanu, izceļot jebkuru nozīmīgu atkāpšanos no starptautiski pieņemtiem standartiem.

F. 5. kritērijs

1. 5. kritērijs pašreizējā Kodeksa kritērijos šobrīd aktuālajā redakcijā

"Vai nodokļu pasākumiem trūkst pārredzamības, tostarp gadījumos, kad tiesību normas nepārredzamā veidā tiek mīkstinātas administratīvā līmenī"

2. Norādes piemērošanai pēc analogijas

- Ar 5. kritēriju izvērtē, vai konkrētām tiesību sistēmas iezīmēm, tostarp uzņēmuma dibināšanai tās teritorijā, trūkst pietiekamas pārredzamības.
- Konkrētāk, ir jāizvērtē, vai kādi tiesību sistēmas elementi, tostarp nodokļu rezidences piešķiršana vai uzņēmumu dibināšana, var tik piešķirti diskrecionāri vai uz to attiecas likums, pārbaudot, vai kādas tiesību normas, tostarp ar nodokļiem nesaistītus pasākumus, var uzskatīt par diskrecionāriem jautājumos saistībā ar uzņēmuma izveidi attiecīgajā jurisdikcijā.

- Ar šo faktoru novērš to, ka jurisdikcijas tiesiskajā regulējumā var būt nepietiekams pārredzamības līmenis, ņemot vērā to, ka priekšrocības, kā tiek uzskatīts šajā kodeksa izpildes pārbaudē, izriet no uzņēmuma reģistrācijas jurisdikcijā.
 - Atbildēm uz 2.13.–2.16. jautājumu būtu jāsniedz pietiekami daudz informācijas par to, kā jurisdikcijā tiek nodrošināta pārredzamība attiecībā uz konkrētām darbībām, kas uzņēmumiem jāveic nolūkā izmantot sniegtās priekšrocības.
-